

**ADDENDA LA
„TRIMITERILE PRELIMINARE
ALE INSTANTELOR DIN ROMÂNIA
LA CJUE - CULEGERE ADNOTATĂ DE
JURISPRUDENȚĂ (2007-2013) - VOLUMELE I-III”**

**MIHAI ȘANDRU
MIHAI BANU
DRAGOȘ CĂLIN
(Coordonatori)**

**ADDENDA LA
„TRIMITERILE PRELIMINARE
ALE INSTANTELOR DIN ROMÂNIA
LA CJUE - CULEGERE ADNOTATĂ DE
JURISPRUDENȚĂ (2007-2013) - VOLUMELE I-III”**

**EDITURA UNIVERSITARĂ
București, 2018**

Redactor: Gheorghe Iovan
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Coperta: Monica Balaban

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.) și inclusă de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (C.N.A.T.D.C.U.) în categoria editurilor de prestigiu recunoscut.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Addenda la „Trimiterile preliminare ale instanțelor din România la CJUE - culegere adnotată de jurisprudență (2007-2013)” : volumele 1-3 / coord.: Mihai Șandru, Mihai Banu, Dragoș Călin. - București :
Editura Universitară, 2018
ISBN 978-606-28-0724-5

I. Șandru, Mihai (coord.)
II. Banu, Mihai (coord.)
III. Călin, Dragoș (coord.)

34

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786062807245

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2018
Editura Universitară
Editor: Vasile Muscalu
B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București
Tel.: 021 – 315.32.47 / 319.67.27
www.editurauniversitara.ro
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021-315.32.47 / 319.67.27 / 0744 EDITOR / 07217 CARTE
comenzi@editurauniversitara.ro
O.P. 15, C.P. 35, București
www.editurauniversitara.ro

CUPRINS

Addenda la Volumele I-III ale repertoriului dosarelor privind trimiterile preliminare provenite din România – Câteva precizări introductive	VII
Lista abrevierilor și acronimelor utilizate	IX
ADDENDA LA „TRIMITERILE PRELIMINARE ALE INSTANȚELOR DIN ROMÂNIA LA CJUE - CULEGERE ADNOTATĂ DE JURISPRUDENȚĂ (2007-2013)”	1
VOLUMUL I	
8. CAUZA C-283/10, CIRCUL GLOBUS BUCUREȘTI Drepturi de autor pentru comunicarea publică a operelor	1
ADDENDA LA „TRIMITERILE PRELIMINARE ALE INSTANȚELOR DIN ROMÂNIA LA CJUE - CULEGERE ADNOTATĂ DE JURISPRUDENȚĂ (2007-2013)”	27
VOLUMUL II	
33. CAUZA C-81/12, ASOCIAȚIA ACCEPT Discriminare pe motive de orientare sexuală	27
37. CAUZA C-236/12, SC VOLKSBANK ROMÂNIA Clauze abuzive în contracte încheiate cu consumatorii	39
38. CAUZA C-249/12 - TULICĂ ȘI PLAVOȘIN Taxă pe valoare adăugată	43
39. CAUZA C-323/12, E. ON GLOBAL COMMODITIES (FOST E.ON ENERGY TRADING) Taxă pe valoarea adăugată	105
ADDENDA LA TRIMITERILE PRELIMINARE ALE INSTANȚELOR DIN ROMÂNIA LA CJUE - CULEGERE ADNOTATĂ DE JURISPRUDENȚĂ (2007-2013)	113
VOLUMUL III	
45. CAUZA C-143/13, MATEI ȘI MATEI Clauze abuzive în contracte încheiate cu consumatorii	113
47. CAUZA C-268/13, PETRU Securitatea socială a lucrătorilor migranți; rambursarea cheltuielilor aferente tratamentului medical în străinătate	178

48. CAUZA C-304/13, APIA - TIMIȘ Scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune	199
49. CAUZA C-312/13, ROȘU Taxă pe valoarea adăugată	224
50. CAUZA C-313/13, IENCIU Taxă pe valoarea adăugată	243
51. CAUZA C-331/13, NICULA Taxa pe poluare cu pentru autovehicule. Restituire	260
52. CAUZA C-371/13, SC SCHUSTER & CO ECOLOGIC Procedură de insolvență	267
53. CAUZA C-401/13, BALAZS Drepturi de asigurări sociale	272
54. CAUZA C-432/13, BALAZS Drepturi de asigurări sociale	309
55. CAUZA C-438/13, BCR LEASING Taxă pe valoarea adăugată	348
56. CAUZA C-444/13, SOLYOM ȘI SOLYOM Taxă pe valoarea adăugată	377
57. CAUZA C-598/13, GULETSOU Drepturi de asigurări sociale	387
58. CAUZA C-635/13, ALKA Tariful vamal comun.....	409
59. CAUZA C-646/13, E.S. Drepturi de asigurări sociale	453
60. CAUZA C-668/13, PARASKEVOPOULOU Drepturi de asigurări sociale	466
61. CAUZA C-13/14 MUNICIPIUL PIATRA NEAMȚ Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene.....	484
62. CAUZA C-262/14 SINDICATUL CADRELOR MILITARE DISPONIBILIZATE ÎN REZERVĂ ȘI ÎN RETRAGERE Interdicția cumulării pensiei cu salariul pentru personalul bugetar.....	497

**Addenda la Volumele I-III ale repertoriului
dosarelor privind trimiterile preliminare provenite din România
– Câteva precizări introductive**

Această lucrare include completări ale primelor trei volume ale repertoriului, respectiv hotărâri judecătorești ale instanțelor naționale ori acte ale Curții de Justiție pronunțate după publicarea volumelor respective.

Intervențiile asupra hotărârilor au fost reduse și au constat în îndreptarea tacită a unor erori minore, în uniformizarea pe cât posibil a unor referințe și în semnalarea unor formulări mai puțin reușite, iar notele de subsol sunt menite să aducă câteva precizări și să actualizeze referiri la dispoziții ale dreptului UE. Am înlocuit acolo unde a fost posibil referirile făcute la coduri cu abrevieri incluse în lista enumerată la începutul volumului: *C.civ.*, *C.fisc.*, *C.pen.*, *C.pr.civ.*, *C.pr.fisc.*, *C.pr.pen.*.

Demersul este susținut de Asociația Română de Drept și Afaceri Europene (ARDAE), de Centrul de Studii de Drept European (CSDE) al Institutului de Cercetări Juridice al Academiei Române și de Asociația Forumul Judecătorilor din România (FJR).

Lista tuturor trimiterilor preliminare provenite din România este accesibilă la <http://iaduer.ro/> și este actualizată în permanență.

Am avut în vedere evoluțiile legislative, de doctrină și jurisprudență de până la 9 noiembrie 2017.

Mihai ȘANDRU
Mihai BANU
Dragoș CĂLIN

LISTA ABREVIERILOR ȘI ACRONIMELOR UTILIZATE

AETR	Acordul european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale
AFM	Administrația Fondului pentru Mediu
AFP	Administrația Finanțelor Publice
ANAF	Agencia Națională de Administrare Fiscală
ANPC	Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
ARR	Autoritatea Rutieră Română
av.	avocat
BEJ	biroul executorului judecătoresc
CCR	Curtea Constituțională a României (<i>cu varianta „CC”</i>)
C.civ	Codul civil
C.com	Codul comercial
CDFUE	Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (<i>a se vedea și „carta”</i>)
C(E)E	Comunitatea (Economică) Europeană / Tratatul de instituire a Comunității (Economice) Europene (<i>cu varianta „TCE”</i>)
CECO	Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului
CEDO	Convenția europeană a drepturilor omului / Curtea Europeană a Drepturilor Omului
C.fisc.	Codul fiscal
CJ	Curierul Judiciar (CH Beck)
C(E)J	Curtea (Europeană) de Justiție (<i>cu varianta „CJE”</i>)
CJCE	Curtea de Justiție a Comunităților Europene (anterior Tratatului de la Lisabona)
CJP	casă județeană de pensii
CJUE	Curtea de Justiție a Uniunii Europene
CNPAS	Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale
CNVM	Comisia Națională a Valorilor Mobiliare
C.pen.	Codul penal
C.pr.civ.	Codul de procedură civilă

C.pr.fisc.	Codul de procedură fiscală
C.pr.pen.	Codul de procedură penală
CSM	Consiliul Superior al Magistraturii
carta	Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
coord.	coordonator
DAE	dobândă anuală efectivă
DGAMC	Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili
DGFP	Direcția Generală a Finanțelor Publice
DGRFP	Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
DIICOT	Direcția de Investigare a Infracrișunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
DNA	Direcția Națională Anticorupție
dos.	dosar
ECLI	European Case Law Identifier
ECR	European Court Reports (ediția în limba engleză; din anul 1989, partea I – Curtea de Justiție, partea a II-a – Tribunalul Uniunii Europene)
ed.	ediție
en.	englez / britanic
Euratom	Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice
f.	filă
fr.	francez(ă)
HG	Hotărâre a Guvernului
<i>ibidem</i>	în același loc
<i>idem</i>	același autor
IGPR	Inspectoratul General al Poliției Române
IM	Inspecția Muncii
ind.	indice
<i>infra</i>	mai jos (în lucrare)
ÎCCJ	Înalta Curte de Casație și Justiție (<i>cu variantele</i> „I.C.C.J.” sau „ICCJ”)
ISCTR	Inspectoratul de Stat pentru Controlul Transportului Rutier

JO	Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (seria „L” – Legislație, seria „C” – Comunicări și Informații)
jud.	județ
lit.	litera
loc.	localitate
MAI	Ministerul Administrației și Internelor
MDRTCA	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
M.Of.	Monitorul Oficial al României
mun.	municipiu
NCC	noul Cod civil
NCPC	noul Cod de procedură civilă
n.n.	nota autorului / nota noastră (a autorului)
OG	ordonanța Guvernului
OLAF	Oficiul European de Luptă Antifraudă
OMFP	ordin al ministrului finanțelor publice
<i>op. cit.</i>	lucrarea citată
OSIM	Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci
OUG	ordonanța de urgență a Guvernului
par.	paragraful
pct.	punctul
Rec.	Recueil de la jurisprudence de la Cour de justice des Communautés européennes et du Tribunal de première instance des Communautés européennes (ediția în limba franceză; din anul 1989, partea I – Curtea de Justiție, partea a II-a – Tribunalul Uniunii Europene)
Rep.	(începând cu anul 2007) Repertoriul jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene și a Tribunalului de Primă Instanță a Comunităților Europene (ediția în limba română) (partea I – Curtea de Justiție; partea a II-a – hotărârile Tribunalul Uniunii Europene)
RRDE(C)	Revista română de drept european (comunitar) (Wolters Kluwer Romania)
s.n.	sublinierea noastră (a autorului)
<i>supra</i>	mai sus, anterior (în lucrare)
TFUE	Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Tratatul de la Lisabona)

TUE	Tratatul privind Uniunea Europeană (Lisabona)
TUE	Tribunalul Uniunii Europene
TVA	taxă pe valoarea adăugată
UE	Tratatul privind Uniunea Europeană (anterior Lisabona)
UE	Uniunea Europeană
VCPC	vechiul Cod de procedură civilă
vol.	volum

**ADDENDA LA
„TRIMITERILE PRELIMINARE ALE INSTANȚELOR
DIN ROMÂNIA LA CJUE - CULEGERE ADNOTATĂ
DE JURISPRUDENȚĂ (2007-2013)”**

VOLUMUL I

**8. CAUZA C-283/10, CIRCUL GLOBUS BUCUREȘTI
Drepturi de autor pentru comunicarea publică a operelor**

**8.6. Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, Decizia civilă nr.
198 A din 07.04.2015**

Dosar nr. 15276/3/2007**

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de apel formulată de apelantul-pârât **Circ Variete Globus București** împotriva sentinței civile nr. 250/07.02.2008 pronunțată în dosarul nr. 15276/3/2007 de Tribunalul București – Secția a IV-a Civilă, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România – Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR – ADA)**, cauza având ca obiect drept de autor și drepturi conexe.

Dezbaterile orale și concluziile pe fond au avut loc în ședința publică din data de 11.03.2015 când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da părților posibilitatea de a depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 18.03.2015, la 25.03.2015, la 01.04.2015 și la 07.04.2015, când a hotărât următoarele:

CURTEA

Deliberând asupra apelului civil de față, constată următoarele :

Prin sentința civilă nr. 250 din 07.02.2008 pronunțată în dosarul nr. 15276/3/2007, Tribunalul București – Secția a IV-a Civilă a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România – Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR – ADA), în contradictoriu cu pârâtul Circul de Stat GLOBUS București.

În consecință, a obligat pârâtul să plătească reclamantei sumele de 994.153 RON, cu titlu de remunerație aferentă drepturilor patrimoniale de autor pentru comunicarea publică în scop lucrativ a operelor muzicale în cadrul spectacolelor de circ și cabaret, în perioada mai 2004 – septembrie 2007 (sumă ce include și TVA) și 397.721 lei penalități de întârziere.

Totodată, a obligat pârâta să comunice reclamantei raportul reprezentând denumirea și datele de desfășurare ale fiecărui spectacol de circ/cabaret, precum și denumirea, autorii și durata operelor muzicale comunicate public și baza de calcul a remunerației, o copie a deconturilor

depuse la Direcția impozite locale, privind veniturile din vânzarea de bilete și o copie a documentelor contabile privind celelalte venituri ce intră din baza de calcul, obținute de pârâtă.

În motivarea hotărârii, s-a reținut că pârâtul, în cadrul spectacolelor de circ și de cabaret organizate, a comunicat public opere muzicale fără să dețină autorizație licență neexclusivă pentru comunicarea muzicii în scop lucrativ și fără a plăti remunerațiile corespunzătoare, reprezentând drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale.

Tribunalul a reținut că pârâta are calitatea de utilizator al operelor muzicale, în scop lucrativ, datorând remunerații pentru comunicarea publică a acestora, în conformitate cu metodologia privind utilizarea repertoriului de opere muzicale al organismelor de gestiune colectivă al drepturilor de autor în scop lucrativ și tabelele cuprinzând drepturile patrimoniale convenite autorilor, emise în baza HG nr. 769/1999.

În ceea ce privește natura operațiunilor efectuate de către reclamantă, tribunalul a înlăturat afirmațiile pârâtului, ce a susținut că reclamanta are obligația de a acorda autorizații neexclusive utilizatorilor la cererea acestora, neexistând instituită obligația legală de a comunica public opere muzicale doar în urma obținerii acestei autorizații, apreciind că, potrivit art. 123¹ alin. 1 lit. e din Legea nr. 8/1996, modificată, gestiunea publică este obligatorie pentru comunicarea publică a operelor muzicale.

Astfel, pârâtul era obligat să obțină autorizația de licență neexclusivă, ceea ce nu s-a dovedit că ar fi făcut în cauză, în ciuda notificărilor repetate adresate de către reclamantă, cărora pârâtul nu le-a dat curs.

Tribunalul a apreciat că, în lipsa încheierii unei autorizații de licență neexclusivă între părți, remunerația datorată de pârât pentru perioada de la 01.05.2004 și până la data emiterii noii metodologii publicate în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 857/19.10.2006 se va calcula în baza metodologiei emise în temeiul HG nr. 769/1999, având în vedere că pentru pretențiile născute anterior actului normativ, acesta nu poate fi aplicat, în baza principiului neretroactivității legii civile.

Astfel, în situația în care utilizarea operelor muzicale în cadrul spectacolelor de circ s-ar fi realizat în mod legal, în baza unei autorizații de licență neexclusivă încheiate cu UCMR – ADA, pârâtul datora o remunerație de 7% din veniturile obținute prin vânzare de bilete, programe, materiale promoționale, consumații etc. În ipoteza utilizării legale a operelor muzicale în cadrul spectacolelor de cabaret, remunerația datorată era de 8,5%, baza remunerației calculându-se în mod asemănător.

În temeiul raportului de expertiză judiciar-contabilă întocmit în cauză, s-a constatat că pârâtul datorează reclamantei sumele de 994.53 lei, remunerație datorată cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru comunicarea publică în scop lucrativ a operelor muzicale în cadrul spectacolelor de circ și cabaret, în perioada mai 2004 – septembrie 2007, plus 397.721 penalități de întârziere.

Totodată, tribunalul a reținut că pârâtul are obligația de a comunica reclamantei, în vederea repartizării remunerațiilor către titularii drepturilor patrimoniale de autor a unui raport semnat și ștampilat de reprezentanții săi

legali cuprinzând denumirea autorii și durata operelor muzicale comunicate public în spectacolele organizate de pârât, în perioada 01.05.2004 la zi.

Admițând cererea de chemare în judecată, tribunalul a înlăturat ca neîntemeiate apărările pârâtului privind utilizarea operelor muzicale în spectacolele sale numai în urma încheierii unor contracte de cesiune a drepturilor de autor, direct cu titularii de drepturi ale operelor utilizate.

În dovedirea acestor susțineri, pârâtul a depus la dosar copii ale unor contracte de prestație artistică, încheiate cu doi compozitori, Basarabescu Gabriel George și Alexe Aristică și George Corneliu Natsis.

Prin contractele în discuție, compozitorii se obligau, în fapt, să realizeze concepția artistică a unor aranjamente muzicale pentru o serie de spectacole organizate de pârât în perioada 2004-2006, înscrierile menționate nefăcând dovada că pârâtul, în cadrul acestor spectacole, a comunicat public exclusiv creațiile originale ale acestor compozitori, pentru care a încheiat contracte de cesiune exclusivă a drepturilor patrimoniale de autor.

Împotriva sentinței menționate a declarat apel pârâtul, solicitând admiterea apelului și schimbarea în parte a sentinței civile apelate, respectiv respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală.

În motivarea apelului formulat, apelantul-pârât a arătat că, prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București, intimata-reclamantă a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate că el, apelantul-pârât, în calitate de organizator de spectacole de circ și cabaret a comunicat public opere muzicale în scop lucrativ fără a deține autorizație licență neexclusivă pentru utilizarea operelor muzicale prin comunicare publică în scop lucrativ, astfel cum prevede HG nr. 769/1999, Anexa 3, și Decizia ORDA nr. 365/2006, precum și obligarea apelantului-pârât să-i plătească intimatei-reclamante cu titlu de despăgubiri, suma reprezentând triplul remunerațiilor ce ar fi fost legal datorate pentru utilizarea autorizată operelor muzicale, cu cheltuieli de judecată.

În subsidiar, a solicitat obligarea apelantului-pârât la plata către intimata-reclamantă a remunerației pentru spectacolele desfășurate de la data de 01.05.2004 până în momentul efectuării raportului de expertiză, în cuantum de 7% din veniturile obținute din vânzarea de bilete, publicitate, sponsorizare, precum și la plata TVA, obligarea apelantului-pârât la plata remunerației de 8,5% din veniturile obținute din vânzarea de bilete, publicitate, sponsorizări, precum și la plata TVA, obligarea apelantului-pârât la plata penalităților reprezentând, după caz, dobânda de referință a BNR pentru remunerațiile datorate potrivit HG nr. 769/1999 și respectiv 2% pe zi de întârziere pentru remunerațiile datorate potrivit Titlului II al Metodologiei publicate în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 857/19.10.2006, prin decizia ORDA nr. 365/2006, obligarea apelantului-pârât să comunice un raport semnat și ștampilat, cuprinzând denumirea și datele de desfășurare ale fiecărui spectacol de circ, respectiv de cabaret, precum și pentru fiecare spectacol în parte, denumirea, autorii și durata operelor muzicale comunicate public și baza de calcul a remunerației, precum și o copie a deconturilor depuse la Direcția de Taxe și Impozite Locale privind veniturile din vânzarea de bilete și o copie a

documentelor contabile privind toate celelalte venituri ce intră în baza de calcul, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, intimata-reclamantă a arătat că apelantului-pârât în cadrul spectacolelor de circ și de cabaret a comunicat public opere muzicale, fără să dețină autorizația de licență neexclusivă pentru comunicarea muzicii în scop lucrativ, fără respectarea prevederilor legale, privind comunicarea publică a operelor muzicale și fără plata remunerațiilor corespunzătoare reprezentând drepturile patrimoniale de autor de opere muzicale, solicitând despăgubiri reprezentând triplul remunerațiilor ce ar fi fost legal datorate pentru tipul de utilizare realizată în mod nelegal (art. 139 alin. 2 lit. b din Legea nr. 8/1996 modificată).

În subsidiar, în cazul în care ar fi fost respins primul capăt al cererii de chemare în judecată, apelantului-pârât ar trebui obligat să plătească remunerații reprezentând drepturile patrimoniale de autor de opere muzicale, reprezentând 7% din veniturile obținute de pârât în cadrul spectacolelor de circ, respectiv 8,5% din veniturile obținute de pârât în cadrul spectacolelor de cabaret.

Au fost administrate ca probe înscrisurile și expertiza contabilă, fiind depusă de către apelantului-pârât o situație centralizată a tuturor spectacolelor de circ și de cabaret desfășurate în perioada ce formează obiectul dosarului și operele muzicale cu autorii acestora, fiind depuse contractele cu autorii care, în ciuda denumirii contracte de prestație artistică au obiectul adițional cu clauzele specifice cesiunii dreptului de autor. Au fost achitate prin vânzarea drepturilor de autor contravaloarea acestora, apelantului-pârât devenind titularul dreptului de autor în cazurile respective. Apelantului-pârât arată că se ajunge la o situație de absurd, întrucât a cumpărat drepturile de autor de la autorii însuși și este obligat să plătească din nou drepturi de autori prin intermediul unui organism de gestiune. Dacă prin efectul direct al contractului de cesiune de drepturi, el a devenit titular al drepturilor respective, nemaifiind dator să plătească remunerații.

În dovedirea acestor susțineri, a depus la dosar copii ale unor contracte de prestație artistică, încheiate cu compozitori.

Dacă s-ar fi analizat situația centralizată s-ar fi constatat că aceștia sunt autorii ale căror opere au fost utilizate în spectacole.

Instanța de judecată respinge corect primul capăt de cerere, la cel subsidiar tratează într-o modalitate en gros toate spectacolele, când ar fi fost necesar să se facă o situație defalcată pe fiecare spectacol, ce opere au fost utilizate și cine sunt autorii acestora, analizându-se contractele directe cu autorii, analiză după conținut și nu după titlu.

Prin înscrisurile depuse s-a dorit să se demonstreze că, în modalitatea de exploatare a operelor pe care a utilizat-o apelantului-pârât există autorizarea individuală de către titularii de drepturi, iar aceste drepturi de autor au fost cesionate fiind achitat prețul cesiunii. Apelantului-pârât nu consideră că în această situație are nevoie de o autorizare din partea intimitei-reclamante pentru utilizarea repertoriului protejat, nedatorând nici daune, nici contravaloarea aferentă drepturilor (argumente importante dacă s-ar fi intrat pe fondul primului capăt de cerere).

Apelantul-pârât consideră că autorul său, titularul dreptului de autor, persoanele care sunt reprezentate obligatoriu de organismul de gestiune colectivă, respectiv intimata-reclamantă UCMR – ADA în prezenta acțiune, au semnat contracte directe de cesiune a drepturilor patrimoniale de autor, fapt ce face imposibilă colectarea drepturilor patrimoniale de către organismul de gestiune colectivă.

În ceea ce privește Decizia nr.365/2006, care cuprinde metodologia privind utilizarea operelor muzicale prin comunicare publică și remunerațiile reprezentând drepturile patrimoniale convenite autorilor de opere muzicale, în ceea ce privește Titlul II al deciziei susmenționate, respectiv Comunicarea publică a operelor muzicale în scop lucrativ, aceasta cuprinde metodologia raportului dintre utilizator și organismul de gestiune colectivă (obținerea licenței neexclusive, depunerea tuturor documentelor care să ateste valoarea biletelor vândute, publicitate, etc. și plata remunerațiilor stabilite potrivit tabelelor cuprinde în titlu). Dar această metodologie nu se aplică în condițiile raportului direct dintre utilizator și autor sau titularul dreptului de autor, respectiv autorizarea individuală de către titularii de drepturi. Autorul sau titularul dreptului de autor poate ceda prin contract altor persoane numai drepturile sale patrimoniale – art. 39 din Legea nr. 8/1996 cu modificările și completările ulterioare. Titularii dreptului de autor își pot exercita drepturile recunoscute prin prezenta lege în mod individual sau, pe baza de mandate, prin organisme de gestiune colectivă, în condițiile acestei legi – art. 123 (1).

Prin înscrisurile depuse s-a dorit să se demonstreze că în modalitatea de exploatare a operelor pe care a utilizat-o Circul Globus există autorizarea individuală de către titularii de drepturi, iar aceste drepturi de autor au fost cesionate fiind achitat prețul cesiunii. Apelantul-pârât nu consideră că în această situație are nevoie de o autorizare din partea intimatei-reclamante UCMR – ADA pentru utilizarea repertoriului protejat, nedatorând nici daune, nici contravaloarea aferentă drepturilor.

În drept, a invocat dispozițiile art. 282 și următoarele din Codul de procedură civilă și Legea nr. 8/1996 modificată.

Prin decizia civilă nr. 256A din 20.11.2008, Curtea de Apel București – Secția a IX-a Civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a respins, ca nefondat, apelul declarat de apelantul-pârât Circul Globus, împotriva sentinței civile nr. 250 din 07.02.2008 pronunțată de Tribunalul București – Secția a IV-a Civilă, în contradictoriu cu intimata-reclamantă Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România – Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR-ADA) și a obligat pe apelant la 4760 lei cheltuieli de judecată în favoarea intimatei.

Pentru a decide astfel, examinând sentința atacată prin prisma criticilor formulate și a probelor administrate, luând în considerare și efectul devolutiv al căii de atac exercitate, Curtea a reținut următoarele:

Solicitarea reclamantei de obligare a pârâtului la plata remunerației aferente drepturilor patrimoniale de autor pentru operele muzicale pretins comunicate public de către pârât prin spectacolele de circ, de cabaret, music-hall-uri etc. a fost analizată de către prima instanță pe temeiul metodologiei privind utilizarea repertoriului de opere muzicale al organismelor de gestiune

colectivă a drepturilor de autor în scop lucrativ (anexa 3 din HG nr.769/1999) pentru perioada 01.05.2004 – 21.10.2006 și al Protocolului având drept obiect metodologia privind utilizarea operelor muzicale prin comunicare publică și remunerațiile reprezentând drepturile patrimoniale cuvenite autorilor de opere muzicale, publicat în Monitorul Oficial nr. 857/19.10.2006, pentru perioada 22.10.2006 – septembrie 2007.

Acest temei juridic nu a fost contestat în faza apelului din punctul de vedere al aplicării în timp a unuia sau a altuia dintre actele normative invocate de reclamantă ori a modului de calcul al remunerației pe acest temei, apelantul contestând inaplicabilitatea oricărei metodologii de utilizare a operelor muzicale comunicate public în considerarea contractelor directe încheiate cu autorii operelor.

Aceste susțineri ale apelantului sunt lipsite de suport, fiind în mod corect înlăturate de către prima instanță, pentru următoarele argumente:

Potrivit art. 123¹ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, gestiunea colectivă, respectiv exercitarea drepturilor patrimoniale ale titularilor dreptului de autor și ai drepturilor conexe de către organismele de gestiune colectivă în numele și pe seama titularului, este obligatorie în cazul exercitării anumitor drepturi, expres prevăzute de lege în alin. 1, printre care și dreptul de comunicare publică a operelor muzicale, cu excepția proiecției publice a operelor cinematografice (lit. e).

În forma actuală a legii, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 285/2004, în vigoare din 30.07.2004, nu este definită gestiunea colectivă, cu atât mai puțin cea obligatorie.

Astfel, potrivit art. 123 alin. 2 din lege, în forma anterioară Legii nr. 285/2004, gestiunea colectivă se exercita în privința acelor drepturi care, prin natura lor, sunt prezumate a corespunde unui mod de exploatare a operelor sau a prestațiilor ce face imposibilă autorizarea individuală.

Renunțarea la această definiție legală prin Legea nr. 285/2004, în același timp, stabilirea expresă și exhaustivă a domeniilor în care se exercită gestiunea obligatorie, prezumă, prin interpretarea istorico – teleologică și sistematică a legii, voința legiuitorului actual de a impune gestiunea colectivă ca mod de exercitare a drepturilor patrimoniale și în privința celor pentru care, dată fiind natura lor, ar fi posibilă o autorizare individuală de către autori.

Ca atare, în regimul actual, orice drept patrimonial este susceptibil de gestiune colectivă, fie prin voința legiuitorului, în cazurile de gestiune obligatorie, când este lipsită de relevanță manifestarea de voință a titularului dreptului, fie prin voința titularului dreptului, care mandatează expres un organism de gestiune colectivă în acest sens.

Metodologiile negociate de către organismele de gestiune colectivă potrivit art. 131¹ și urm. din lege, precum și cele valabile până la publicarea metodologiilor negociate potrivit legii noi – cum este și cea reglementată de HG nr. 769/1999 – sunt aplicabile în toate cazurile de gestiune colectivă, indiferent de natura acesteia, din moment ce posibilitatea autorizării individuale nu mai reprezintă un criteriu legal de diferențiere între gestiunea colectivă și facultativă.

Unica diferență între cele două tipuri de gestiuni o constituie criteriile de negociere care, în cazul gestiunii facultative, pot consta și în proporția utilizărilor pentru care utilizatorul a îndeplinit obligațiile de plată prin contracte directe cu titularii de drepturi (art. 131¹ alin. 1 lit. c), criteriu exclus în cazul gestiunii obligatorii, în care se negociază independent de eventualele contracte directe cu autorii, pe baza așa – numitelor „repertorii extinse” (art. 131¹ alin. 4).

Pe baza celor arătate, rezultă că metodologiile negociate sunt aplicabile și în situațiile de drepturi patrimoniale a căror natură permite o autorizare individuală de către autori și chiar independent de utilizarea efectivă de opere autorizate individual, în cazul gestiunii obligatorii.

Conform art. 131² alin. 2, metodologiile publicate sunt opozabile din domeniul pentru care s-a negociat, indiferent de structurile asociative ale utilizatorilor care au participat la negocieri.

Astfel, în cauză, este suficient că metodologia în vigoare din 22.10.2006 vizează și domeniul comunicării publice a operelor muzicale în scop lucrativ (titlul II), spectacolele de circ („și altele asemenea”) fiind expres prevăzute în categoriile de spectacole pentru care se datorează remunerație conform metodologiei, pentru ca pârâtului din cauză să-i fie opozabilă metodologia, chiar dacă negocierea s-a purtat doar între reclamantă și o singură structură asociativă de utilizatori, corespunzând comunicării publice de opere muzicale în scop ambiantal, nu și lucrativ, respectiv Federația Industriei Hoteliere din România (apelantul-pârât nu a formulat nici un fel de apărare pe aspectul opozabilității metodologiei din această perspectivă).

Regimul juridic al utilizării de opere muzicale comunicate public, astfel reglementat de către legiuitor, este, într-adevăr, unul sever, îngrădind exercițiul direct de către titularii al drepturilor patrimoniale în discuție, cel puțin prin indicarea unei game extinse de drepturi obligatoriu a fi gestionate colectiv (spre deosebire de legiuitorul francez, de exemplu, care a prevăzut doar trei cazuri de gestiune obligatorie); voința legiuitorului nu poate fi, însă, contestată, cel puțin, nu în cadrul creat prin apărările formulate în prezentul proces.

Constatăriile anterioare vizează perioada 22.10.2006 – septembrie 2007 în care pârâtul a utilizat opere muzicale fără obținerea în prealabil a licenței neexclusive de la reclamantă, pentru care este aplicabilă metodologia negociată, publicată în Monitorul Oficial nr. 857/2006.

Pentru perioada anterioară, de aplicabilitate a HG nr. 769/1999, este vorba tot despre o gestiune obligatorie, pentru perioada de după intrarea în vigoare a Legii nr. 285/2004, considerentele deja expuse privind voința legiuitorului de gestionare colectivă și a operelor pentru care ar fi fost, teoretic, posibilă o autorizare individuală.

Legiuitorul, din anul 1999, a prevăzut necesitatea obținerii licenței neexclusive de la organismele de gestiune colectivă și în cazul utilizării în scop lucrativ a operelor muzicale din repertoriul organismului de gestiune colectivă, chiar fără vreo referire la situația în care s-ar fi încheiat contracte directe între utilizatori și titularii de drepturi, ceea ce înseamnă că această eventuală situație este lipsită de relevanță în privința obligației de plată a remunerației către organismul de gestiune colectivă.

Conchizând asupra celor expuse, Curtea a constatat că, în mod corect, prima instanță a stabilit că pârâtul datorează despăgubiri constând în remunerațiile neachitate în baza unor licențe neexclusive acordate de către reclamantă, ignorând contractele încheiate de către pârât cu trei compozitori pentru diferite spectacole susținute în perioada 2004 – 2007 (conform tabelului atașat la filele 37 – 38 din dosarul de fond), respectiv: cu compozitorul Gabriel Basarabescu – pentru spectacolele „Robin Hood”, „Ocolul Pământului în balon”, „Mini Gale Junior”, „Galele Circului - ediția a V-a”, „M.T.C.T., A.N.T. și Circul Globus își fac vacanța – Fantastic Show”, „Castelul de Cleștar”, „Galele Circului - ediția a VI-a”, „Carnavalul de Foc”; cu compozitorii Costin Dumitrache și Alexe Aristică – pentru spectacolul „Secretele Elfilor”; cu compozitorul Alexe Aristică – pentru spectacolele „Galele Circului - ediția a VII-a”, „Elfii contraatacă”, „Terra Maimuțelor”; cu compozitorul George Natsis – pentru spectacolul „Micul Paris”.

De altfel, din conținutul tuturor contractelor pentru aceste spectacole, depuse la dosar (file 39 – 82), rezultă că exercițiul drepturilor patrimoniale asupra fiecărei opere s-a limitat la cesionarea drepturilor conexe stipulate în art. 98 din Legea nr. 8/1996, ceea ce înseamnă că eventualul drept de comunicare publică a operei muzicale, ca prerogativă a autorului operei, nu a făcut obiectul cesiunilor.

Pe de altă parte, după cum în mod corect a arătat prima instanță, nu s-a făcut dovada că lista depusă în dosarul de fond a epuizat repertoriul spectacolelor prezentate de către pârât în perioada de referință și că pârâtul ar fi utilizat doar operele compozitorilor cu care a încheiat contractele depuse la dosar.

Față de considerentele expuse, Curtea a constatat că apelul este nefondat și l-a respins ca atare, cu aplicarea dispozițiilor art. 296 din Codul de procedură civilă.

Conform art. 274 din Codul de procedură civilă, a obligat apelantul la 4760 lei cheltuieli de judecată în favoarea intimetei.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termenul prevăzut de art. 301 din Codul de procedură civilă, pârâtul Circul Globus București.

Prin decizia civilă nr. 5043 din 29.06.2012, Înalta Curte de Casație și Justiție Secția I Civilă a admis recursul declarat de pârâtul Circ&Variete Globus București (fost Circul Globus) împotriva deciziei nr. 256A din 20 noiembrie 2008 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a Civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, a casat decizia atacată și a trimis cauza spre rejudecare, la aceeași instanță de apel.

Pentru a decide în acest fel, Înalta Curte a reținut următoarele:

În ceea ce privește motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 8 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte a constatat că acesta este întemeiat.

Într-adevăr, recurentul a depus la dosar o situație centralizată a spectacolelor de circ și de cabaret desfășurate în perioada de referință, a indicat operele muzicale și compozitorii acestora, a depus contracte încheiate cu compozitorii, însoțite de acte adiționale și a susținut că în temeiul acestor acte juridice a dobândit drepturile patrimoniale de autor de la compozitori, astfel încât, în calitate de titular al acestor drepturi, nu poate fi obligat să